

het platteland naar de stad. Karen den Dekker richt haar aandacht vooral op de ideeën, opvattingen en stereotypen die binnen deze vereniging bestonden en op de wijze waarop de door haar uitgeoefende sociale controle functioneerde.

Pim Slot onderzoekt de pogingen die in de jaren 1912-1940 werden gedaan om 'een eigen katholieke filmzuil' van de grond te krijgen. Centraal daarbij staat het conflict tussen twee groepen, waarvan de ene, bestaande uit kunstenaars en intellectuelen, wars van commercie, streefde naar eigen katholieke productie en distributienet, terwijl de andere, vertegenwoordigd door de erkende organisaties, de nadruk legde op de katholieke filmkeuring binnen een openbaar systeem.

De overige twee bijdragen zijn aan het katholieke hoger onderwijs gewijd. Peter de Haan geeft een beeld van de wijze waarop in de jaren 1963-1967 de concentratie plaatsvond van de priesteropleiding in Noord-Nederland in twee theologische faculteiten in Utrecht en Amsterdam. O. Schreuder presenteert de opzet van een gedenkboek waarin de Katholieke Universiteit van Nijmegen zich in 1998 rekenschap zal geven van haar dan 75-jarig verleden.

J.P. de Valk

W.A.J. Munier. *Paulus Antonius van Baer 1788-1855 en zijn betekenis voor de stichting van de kongregatie Liefdezusters van de H. Carolus Borromeus*. Maastricht, z.j. [1992]. 158 blz. Verkrijgbaar bij het Generaalat van de congregatie te Maastricht.

Tot een beschrijving van leven en werk van de geestelijke Paulus Antonius van Baer is de auteur, naar hij in een woord vooraf meldt, slechts met moeite overgehaald door het bestuur van de door Van Baer (mede-)gestichte Zusters 'onder de Bogen' te Maastricht. Daarvoor noemt hij verschillende redenen: er wordt door anderen al onderzoek gedaan naar de geschiedenis van deze congregatie en bovendien is het bronnenmateriaal schaars. Des te meer redenen hebben we om er dankbaar voor te zijn dat dit portret er tenslotte toch nog gekomen is. Niet zozeer omdat de stichtingsgeschiedenis van de congregatie – die zich toelegt op onderwijs en ziekenverpleging – en de rol daarbij van de uit Brabant afkomstige pastoor-deken van Maastricht erg van het gemiddelde patroon afwijken, maar omdat er behoefte bestaat aan informatie over deze en vergelijkbare figuren uit het katholieke verleden, die gedoemd lijken in de schaduw te blijven van de Roomse geweldenaren die de ultramontaanse